

РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ В ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Крутько М.А. к.е.н.

Харківський національний технічний університет сільського господарства імені Петра Василенка

На сьогоднішній день актуальність спеціальностей економічного профілю в освітніх колах знецінюється через призму незатребуваності на ринку праці в сучасних реаліях ринкових умов. Про такі тенденції говорить і той факт, що обсяги фінансування навчання студентів за рахунок бюджетних коштів на економічних спеціальностях значно менші ніж на виробничих, технічних, фізико-математичних та педагогічних напрямків. Таким чином держава намагається забезпечити кадровий потенціал в довготривалій перспективі під кутом певних спеціальностей.

Значущість компетентних фахівців в управлінському та економічних напрямках господарювання посилює той факт, що дуже важко керівнику знайти гарного бухгалтера, управлінця, фінансиста чи іншого потрібного фахівця економічного профілю. Практика показує, що лише кожен третій з вищевказаних спеціалістів залишається на довготривалій період і на одному місці. Це говорить про низьку якість підготовки таких фахівців, яка в значній мірі залежить і від сумлінності самого здобувача економічного профілю. Часто студенту для того, щоб отримати спеціальність і сплатити за навчання потрібно вже майже з початкових курсів працювати і часу на навчання залишається менше, що впливає на якість його знань. І тут простежується факт залежності направлення бюджетних коштів на фінансування певних спеціальностей за рахунок скорочення фінансування спеціальностей для студентів, які хочуть здобувати освіту економічного профілю.

Так, Л. Дибкова визначає складові професійної компетентності майбутніх економістів, серед них:

- компетенції у сфері економічної діяльності – економічне мислення, досвід практичної діяльності, опанування методами економічного аналізу й проектування, наявність системного уявлення про структуру й тенденції розвитку

української й світової економіки, знання принципів прийняття управлінських рішень на мікро- й макрорівнях, формування особистої економічної позиції;

- компетенції в інших сферах професійної діяльності – система знань у галузі фінансів, маркетингу, аудиту, менеджменту, міжнародної економіки;

- інформаційна компетентність – здібність до пошуку необхідної інформації, застосування необхідних технологій, відповідних програм;

- комунікативна компетенція – знання ділового етикету, толерантність, ефективна групова взаємодія, позитивна установка до себе й до оточуючих.

Компетентність дослідником визначається як якість сфери самовизначення й саморегуляції – адекватна особиста оцінка, впевненість у собі, самоконтроль, самоефективність, безперервна освіта протягом усього життя [1, с. 29].

Отже, можна говорити про доцільність перегляду обсягів державного фінансування та перенаправити їх еквівалентно рівню знань абітурієнта і спеціальності, яку він бажає отримати, а не відповідного того, яку спеціальність він може отримати за рахунок бюджетних коштів. Виходить, що абітурієнт стає тим фахівцем, яким він не мріяв бути, а тим де зміг навчатися за рахунок бюджетних коштів.

Література.

1. Дибкова Л.М. Індивідуальний підхід у формуванні професійної компетентності майбутніх економістів: дис. канд. пед. наук: 13.00.04. / Людмила Миколаївна Дибкова. – К, 2006. – 224 с.

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ

Лакодименко Л.І., студентка ,
Полтавська державна аграрна академія*

В Україні останніми роками все менше здобувачів вищої освіти обирають для навчання економічний профіль. Це

* Науковий керівник – Єгорова О.В., к.е.н., доцент